

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges enstemmigt med 127 stemmer; 16 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 4

vedtoges uden afstemning.

§ 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om afkriminalisering af simpel uagtsomhed [af Glistrup (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 23. Fremsat 6/10 77. Første behandling 4/11 77. Betænkning 22/11 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Der er bare et enkelt spørgsmål, jeg gerne ville stille regeringen i forbindelse med dette lovforslag.

Jeg er enig i den hovedbetragtning, som justitsministeren gjorde rede for, nemlig at vi ikke sådan med en enkelt bestemmelse kan gennemføre det, som forslagsstillerne kalder afkriminalisering af uagtsomhed. Jeg vil gerne spørge ministeren, om regeringen står fast på den indstilling, der samtidig blev givet udtryk for heroppe, at man er imod sådan generelt, at uagtsomhed skal straffes.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg sagde under første behandling, at jeg selv om jeg måtte gå imod dette forslag, havde sympati for den grundholdning, der lå bag det, nemlig at anvendelsen af straf bør begrænses mest muligt. Jeg redegjorde for, at vi på en række særlovsområder inden for de seneste år har fået begrænset uagtsomhedsansvaret til alene at omfatte den grove uagtsomhed, og jeg bekræfter gerne på ny her i denne forbindelse, at jeg mener det rigtigt at tage overvejelse om tilsvarende begrænsninger op i forbindelse med revision af kommende særlove.

Glistrup (FP):

I længere tid end mands minde har vi i den borgerlige straffelov haft en formodningsregel, som finder anvendelse, når særlovgivningen ikke indeholder specielle regler om, hvor vidt det subjektive skal stå i relation til strafbarheden.

Hvis vi går langt tilbage i tiden, så var det jo således, at der overhovedet ikke var subjektive betingelser knyttet til strafbarhed, men at man blev straffet, bare man havde forårsaget en given skade. Der har tingene udviklet sig ned igennem århundrederne, civilisationen er vokset, om man vil, derhen, at man altså har sagt, at for at straf overhovedet kan have noget formål – det kan være tvivlsomt i sig selv, hvorvidt det har et sådant formål – så må visse subjektive betingelser være opfyldt.

Jeg tror i og for sig ikke, at der er nogen som helst, hverken i denne sal eller uden for salen, som overhovedet interesserer sig for problemet og har fattet dets rækkevidde, som mener, at vi skal ændre denne lovgivningsteknik. Vi skal have, for at være polemisk over for hr. Bernhard Baunsgaard, en enkel regel, som siger: hvad er formodningen på det trin, som udviklingen nu er kommet frem til?

Her er forholdet altså det, at vi nu har ændret os så meget i det danske samfund, siden lovgivningsmagten sidst befattede sig med dette spørgsmål i foråret 1930, at jeg mener, at enormt meget kan tale for, at vi ændrer formodningsreglen. Vi skal altså gå over til at sige, at simpel uagtsomhed alene er strafbar i de tilfælde, hvor der er en speciel regel derom, fordi det er så ganske givet,